

Missing Minyan...Dearly

I. Holy Opportunities

1. מסכת ברכות דף כא עמוד ב

אמר רב אדא בר אבהו: מנין שאין היחיד אומר קדושה - שנאמר: ונקדשתי בתוך בני ישראל - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מאי משמע? דתני רבנאי אחוה דרבי חייה בר אבא: אתיא תוך תוך. כתיב הכא: ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתיב התם: הבדלו מתוך העדה הזאת, [ואתיא עדה עדה, דכתיב התם עד מתי לעדה הרעה הזאת], מה להלן עשרה, אף כאן עשרה.

2. משנה ברורה - סימן נה ס"ק ב

שכל דבר שבקדושה כגון קדיש וקדושה וברכו וקה"ת ונשיאת כפים אין אומרים אותו בפחות מעשרה שנא' ונקדשתי בתוך בני ישראל וילפינן בגז"ש דתוך תוך ממרגלים...

3. רבינו בחיי - פרשת אמור כב:לב

ופירש ר' יעקב שאין נוסחא זו מדוקדקת שאין להביא ראיה מעשרה מרגלים לדבר שבקדושה, אבל עיקר הנוסחא היא כן: אתיא תוך תוך, כתיב הכא: "ונקדשתי בתוך", וכתיב התם: (בראשית מב, ה) "לשבור בתוך הבאים", מה להלן עשרה אף כאן עשרה, ועכשיו יביא ראיה מעשרה אחי יוסף שהיו צדיקים לדבר שבקדושה.

4. תלמוד ירושלמי - מסכת ברכות פרק ז הלכה ג

א"ר סימון נאמר כאן תוך ונאמר להלן תוך [בראשית מב ה] ויבאו בני ישראל לשבור בר בתוך הבאים מה תוך האמור להלן עשרה אף כאן עשרה.

II. Tefilah B'Tzibur - For All!

5. מסכת ברכות דף כו עמוד א

"וחסרון לא יוכל להמנות" (קהלת א:טו) - זה שנמנו חבריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם

6. צ"ח (לבעל המחבר "נודע ביהודה") - שם

ונראה דיש לדקדק בסיפא דברייתא דקאמר שנמנו חבריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהם, ומלת עמהם הוא מיותר, והוא ליה למימר שנמנו חבריו לדבר מצוה והוא לא נמנה, ומדקאמר "עמהם" משמע שגם הוא עשה מצוה זו לבדו אבל לא נמנה עמהם, שאינו דומה למרובים שעושים מצוה ליחיד שעושה מצוה, ואמנם הא ודאי דעושה מצוה ביחודי שיש לו שכר המצוה אלא שלא כל כך כאלו המרובים, ולכן קורא לזה חסרון, שחסר לו קצת מן השכר ולא כולו.

7. משנה ברורה - סימן צ ס"ק כח

ועיקר תפלה בצבור הוא תפלת י"ח דהיינו שיתפללו עשרה אנשים שהם גדולים ביחד ולא כמו שחושבין ההמון שעיקר להתפלל בעשרה הוא רק לשמוע קדיש וקדושה וברכו ולכן אינם מקפידין רק שיהיו י' בבהכ"נ וזהו טעות ולכן חוב על האדם למהר לבוא לבהכ"נ כדי שיגיע להתפלל י"ח בצבור

8. מסכת ברכות דף ח עמוד א

רבי נתן אומר: מנין שאין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, שנאמר: הן אל כביר ולא ימאס, וכתיב: פדה בשלום נפשי מקרב - לי וגו'. אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור - מעלה אני עליו כאילו פדאני, לי ולבני, מבין אומות העולם.

9. רמב"ם - הלכות הפילה ונשיאת כפים פרק ח הלכה א

תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור, ולא יתפלל ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור

10. שולחן ערוך - אורח חיים סימן תריט סעיף א

ליל יום הכיפורים נוהגים שאומר שליח צבור: בשיבה של מעלה ובישיבה של מטה, על דעת המקום ועל דעת הקהל, אנו מתירין להתפלל עם העבריינים. ונוהגים שאומר: כל נדרי וכו'

11. מסכת כריתות דף ו עמוד ב

א"ר חנא בר בזנא א"ר שמעון חסידא: כל תענית שאין בה ממושעי ישראל אינה תענית, שהרי חלבנה ריחה רע, ומנאה הכתוב עם סממני קטרת.

12. תוספת ברכה (לבעל המחבר "תורה תמימה") - פרשת חיי שרה כג:ח

ודע כי עפ"י מה שבארנו שבקשת שנים נוחה יותר להתקבל מאשר בקשת אחד עפ"י זה קרוב לומר דבזה כלולה מעלת תפילה בצבור מפני שקשה להשיב פני רבים וכמ"ש ברכות ח' א' שאין הקב"ה דוחה תפילת צבור ואעפ"י שיש בתוכם גם כאלה שאינם ראויים להענות להם (כהוראת השמות היוצאים מראשי תיבות של השם "צבור" צדיקים בינונים ורשעים) אעפ"י כן רבים הם ואפשר שיזכה איש בזכות חבירו כמו שבארנו

III. Part of the Crowd...Remotely

13. מסכת ברכות דף ז עמוד ב - דף ח עמוד א

אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן: מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלווי? אמר ליה: לא יכילנא. אמר ליה: לכנפי למר עשרה וליצלי. אמר ליה: טריחא לי מלתא. - ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא ליתי ולודעיה למר. - אמר ליה: מאי כולי האי? אמר ליה: דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מאי דכתיב ואני תפילתי לך ה' עת רצון - אימתי עת רצון - בשעה שהצבור מתפללין

14. שולחן ערוך - אורח חיים סימן צ סעיף ט

ישתדל אדם להתפלל בבית הכנסת עם הציבור, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבוא לב"ה, יכוין להתפלל בשעה שהציבור מתפללים, (והוא הדין בני אדם הדורים בישושים ואין להם מנין, מ"מ יתפללו שחרית וערבית בזמן שהציבור מתפללים)

15. משנה - מסכת סוטה דף מה עמוד ב

ואמרו "ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו" - וכי על לבנו עלתה שב"ד שופכין דמים? אלא, לא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות, ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.

16. מהר"ל - חידושי אגדות (שם)

כי כח האדם הוא יותר כאשר הוא תוך כלל בני אדם שאז יש לו כח הרבים, וכאשר האדם הוא יחידי נפרד יש לו כח פרטי ואז פגעים פוגעים בו... ואם מניחין אותו לצאת יחידי הרי נחשב יחיד וכאלו אין לו שם בכלל הבריות, ואז פגעים שולטים עליו. ולכך אמרו בסמוך שכל אשר מלוין אותו אינו ניזוק, שהרי הלוייה מורה שהוא תוך הכלל, וכאשר הוא תוך הכלל אף העליונים מתלוים אליו עד שאינו ניזוק כאשר הוא תוך הכלל, אבל אם אין מלוין אותו כאלו שופכין דמים, כי האמת הוא שהרי כל אדם תוך הכלל, וכאשר מניחין אותו לצאת ואין מלוין אותו, הרי נוטלים ממנו כחו אשר יש לו לכל אדם, ולפיכך נחשב דבר זה כאלו שופכי דמים

17. חפץ חיים על התורה - פרשת כי תבוא (הערה א')

חז"ל מיעצים שכשמתפללים עבור החולה לכללו בתוך כלל ישראל "בתוך שאר חולי ישראל" וגם לנחם את האבל "בתוך שאר אבלי ציון וירושלים" כי אז התפילה מתקבלת ביותר. והיה מספר מה שקרה להגאון ר' שלמה קלוגר זצ"ל שנתכבד בסנדקאות בברית מילה. הגאון בא בזמן המיועד, אבל

הוכרח לחכות זמן רב, ולתמהונו נודע לו פשר הדבר: באותו הבית נמצא במצב של גסיסה אבי הרך הנולד והקרובים חכו ליציאה נשמתו כדי שיוכלו לקרא את הרך הנמול בשם אביו. כששמע הגר"ש את הדבר המוזר הזה, ציוה למוהל למול את הילד תיכף, נכנס בעצמו לחולה לברכו בברכת מזל טוב וכה אמר: להטריח את המלאך הממונה על הרפואה שיבא במיוחד לרפאות את החולה אין בכחי, אבל כשנתעסק במצות מילה הרי יבא מלאך הברית לעמוד לימין המוהל ולרפא את הרך הנמול, אז אבקשו שיכנס גם לחדר הזה לרפאות את החולה.
 "וכך היה" סיים החפץ חיים - לאחר שלשה ימים קם החולה ממטתו והלך ברגליו

18. רש"י - פרשת וירא יח: ב

והנה שלשה אנשים - אחד לבשר את שרהט ואחד להפוך את סדום ואחד לרפאות את אברהם, שאין מלאך אחד עושה שתי שליחויות... ורפאל שרפא את אברהם הלך משם להציל את לוט

IV. The Power of the Many

19. ירמיהו - פרק יז פסוק יד (הפטרה לפרשת בחקתי)

רְפֹאֲנִי ה' וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אֶתָּה:

20. מסכת ברכות דף כט עמוד ב - דף ל עמוד א

אמר אביי: לעולם לישתף אינש נפשיה בהדי צבורא

21. רש"י (שם)

לישתף נפשיה - אל יתפלל תפלה קצרה בלשון יחיד אלא בלשון רבים, שמתוך כך תפלתו נשמעת.

22. משנה ברורה - סימן קי ס"ק כ

ודוקא בתפילה הקבועה לרבים אבל כשאדם רוצה לבקש איזה בקשה בעד עצמו אין צריך להתפלל בלשון רבים

23. מגן אברהם - הקדמה לסימן מו

קודם תפלת שחרית יקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך

24. מחצית השקל (שם)

דאם יש ח"ו פירוד לבבות גורם שח"ו אין התאחדות נפשותיהן של ישראל למעלה, אך כשכל א' מאישי ישראל מקבל עליו לקיים מצות עשה של ואהבת כו', וע"י אהבתן זה לזה יתאחדו גופותיהן למטה, וגורם התאחדות ודבקות נפשותיהן למעלה, וע"י זה גם תפלותיהן מתאחדות. ואז בהיות תפלתן של כל ישראל כלולות יחד אז היא רצויה לפניו יתברך

25. טור - אורח חיים סימן תקפא

ורוחצין ומסתפרין ע"פ המדרש א"ר סימון כתיב כי מי גוי גדול וגומר ר' חנינא ור' יהושע אומרין איזו אומה כאומה זו שיודעת אופיה של אלהיה פי' מנהגיו ודיניו שמנהגו של עולם אדם שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו ואין חותך צפרניו לפי שאינו יודע איך יצא דינו אבל ישראל אינן כן לובשים לבנים ומתעטפים לבנים ומגלחין זקנם ומחטכין צפרניהם ואוכלין ושותין ושמים בר"ה לפי שיודעין שהקב"ה יעשה להם נס לפיכך נוהגין לספר ולכבס בער"ה

26. הגרי"ד סולובייצ'יק (ספר "על התשובה" - עמ' צא)

זהו ההבדל העצום בין וידוי היחיד לבין וידוי הציבור. כך מתוודית כנסת ישראל וכל מתוודה היחיד: היחיד מתוודה מתוך מצב של חוסר בטחון, של דכאון וייאוש שלאחר החטא. וכי איזו ערבות יש לו שיכופר לו? ומי יאמר לו שעוונו יימחה ולא ירדוף אחריו עד סוף כל הימים? לא כן וידויה של כנסת ישראל - וכל ציבור וציבור מישראל היא מיניאטורה (miniature) של כנסת ישראל כולה - וידוי זה נאמר מתוך בטחון ואפילו מתוך שמחה. שכן הוא נאמר

לפני בן הברית הנאמן, לפני האוהב הגדול. ואכן, מנהג הוא בכמה קהילות ישראל, ושמעתי זאת במו אזני בהיותי בגרמניה, שאת "על חטא" שבחזרת הש"צ שרים כל הקהל יחד בניגונים המשמחים את הלב. היחיד אינו שר "על חטא." היחיד בוכה ב"על חטא" - אך לא כן הציבור, כי הציבור אינו בא לבקש כפרה; הציבור טובע כפרה ויש לו אסמכתות לתביעתו.

Takeaways:

1. Davening with a minyan grants us the opportunity to recite שבקדושה דברים.
2. Davening our silent shemoneh esrei together with a minyan enhances the power of our tefilos. Hashem does not reject the prayers of the tzibur.
 - a. Even when physically separated from tzibur, we can remain connected to them.
3. Even when praying alone, we daven in plural to show that we are always part of a larger nation. The power of the tzibur is that we are positively confident that Hashem will always grant us favor.